

vendighed for at forandre den, saa er denne Paastand enten grundet i, at man ikke kjendte tidligere Bevillinger og deres Historie, eller at man har taktiste Ting liggende bag ved, som man ikke vil komme frem med. Det er aldeles sikkert, at med Hensyn til de løbende Udgifter, de lovbestemte Udgifter er denne Finantslov fuldstændig den samme som tidligere; med Hensyn til de økonomisk nødvendige Udgifter er den i enhver Henseende bestemt fra det efter min Mening eneste økonomisk forsvarlige Standpunkt, man under de givne Forhold og efter de givne Oplysninger har kunnet stille sig paa, særlig paa § 27. Med Hensyn til de politisk nødvendige Udgifter, ja, da maa jeg tilstaa, at dem have vi slet ikke taget i Betragtning, eftersom vort Standpunkt jo ikke har været politisk. At den høitærede Regjering har stillet politiske Forlangender — og der er vist ogsaa for den høitærede Regjering politisk nødvendige Udgifter — kan jeg godt forstaa, men for os, der have undergivet Finantsloven en finantsiel Behandling have disse politiske Nødvendigheder ingen Interesse, de ere os uvedkommende. Jeg anbefaler hermed Lovforslagets Vedtagelse i Overensstemmelse med de tidligere Afstemninger.

Scharling: Jeg vil selvfølgelig ikke paa dette sildige Tidspunkt trætte Thinget ved at eftergaa hele den Række Beregninger, som vi hørte fra den ærede Ordførers Side. Jeg skal blot indskrænke mig til et Par Bemærkninger, som maaste ville være tilstrækkelige til at kaste et Bys over det Hele. Først skal jeg erkjende den Lethed, hvormed den ærede Ordfører opererede med de tidligere Finantslove. Der blev omhyggelig fremdraget den Finantslov til Sammenligning, som for Diebliffet gav det heldigste Resultat. Saaledes blev der særlig dvælet for Marineministeriets Vedkommende ved den betydelige Udgift, der var i Aar i Sammenligning med 1880—81. Jeg antager, at ærede Medlemmer have in mente, at den Finantslov, der saaledes nævnes, var den sidste Finantslov før Vedtagelsen af den nye Søværnslov, der bragte Udgiften til at stige. Naar vi derimod kom til § 26, blev den ærede Ordfører staaende ved Sammenligningen med det sidste Mars Finantslov, som har den ringeste Udgift, og glemte at gjøre opmærksom paa, at tager man Gjennemsnittet af de 4 Aar 1880—84, er der bevilget paa IV. og V. 1 Million paa hvert Afsnit, altsaa omtrent 2 Millioner til sammen, medens der nu i Gjennemsnit er bevilget 600,000 Kr. Den ærede Ordfører

gjennemgik omhyggelig de enkelte Paragrafer; jeg skal ikke gaa dem efter, men blot bemærke eksempelvis, at naar den ærede Ordfører dvælede ved Postvæsenet og mente, at Forskjellen nærmest laa i, at der nu er budgetteret en saa meget større Indtægt end i Fjor, saa maa det erindres, at den større Indtægt er budgetteret under Forudsætning af, at Postvæsenet bliver i Stand til at besørge Posten paa den rette Maade, hvortil der er begjæret Bevillinger, som ere blevne nægtede. Det er altsaa et Spørgsmaal, om Indtægten paa denne Konto ogsaa virkelig vil komme til Stede som paaregnet. Paa dette Budget staar Udgift og Indtægt i et vist Forhold til hinanden; man kan ikke paa den Maade opløse dem og se paa hver enkelt for sig. Det ærede Medlem dvælede særlig ved § 19, hvor der tilshyneladende er bevilget Mere i Aar, men det er kun for en overfladisk Betragtning, at det kommer frem; gif man derimod ind i Tingen, var der 100,000 Kr., som maatte fradrages, fordi de vare i Fjor opførte aldeles ekstraordinært. Det undrer mig, at den ærede Ordfører, som gaar saa grundig tilværts i sine Underjøgelfer, har overset, at der i Aar er opført 76,000 Kr. paa § 19, som tidligere have været opførte paa § 26, altsaa det balancerer omtrent med de 100,000 Kr. Den ærede Ordfører nævnte saaledes ved alle de enkelte Budgetter med Undtagelse af Justitsministerens og Kultusministerens, at der var bevilget mindre end i Fjor, og lægger man dem alle sammen, tager man §§ 18—25, løber det op til en 3—400,000 Kr. som saaledes ere bevilgede mindre, men desuagtet kom han til det Resultat, at der netop paa de løbende Udgifter var bevilget akkurat det Samme som i Fjor. Denne Beregning forstaaer jeg ikke. Sluttelig skal jeg kun bemærke for ikke at opholde Thinget længere paa saa sildigt et Tidspunkt, at det jo i Almindelighed vil være nogenlunde let at paavise, at et Mars Finantslov kan være rundeligere end Finantslove, der ligge 4—5 Aar tilbage, fordi Udvielingen stadig stiller nye Krav, og det derfor altid kræver en nøiere Underjøgelse i det Enkelte, naar man vil gjøre en saadan Sammenligning. Men sammenligne vi den foreliggende Finantslov med de sidste Mars Finantslove, maa det erindres, at allerede paa denne bevilgedes forholdsvis lidt i Sammenligning med tidligere Finantsaar og paa denne bevilges endnu mindre. Dette fremgik ogsaa af den ærede Ordførers egne Udtalelser, om han end paa enkelte Punkter, paa enkelte Omraader søgte at bortforklare dette ved at give Grunde, hvorfor der nu